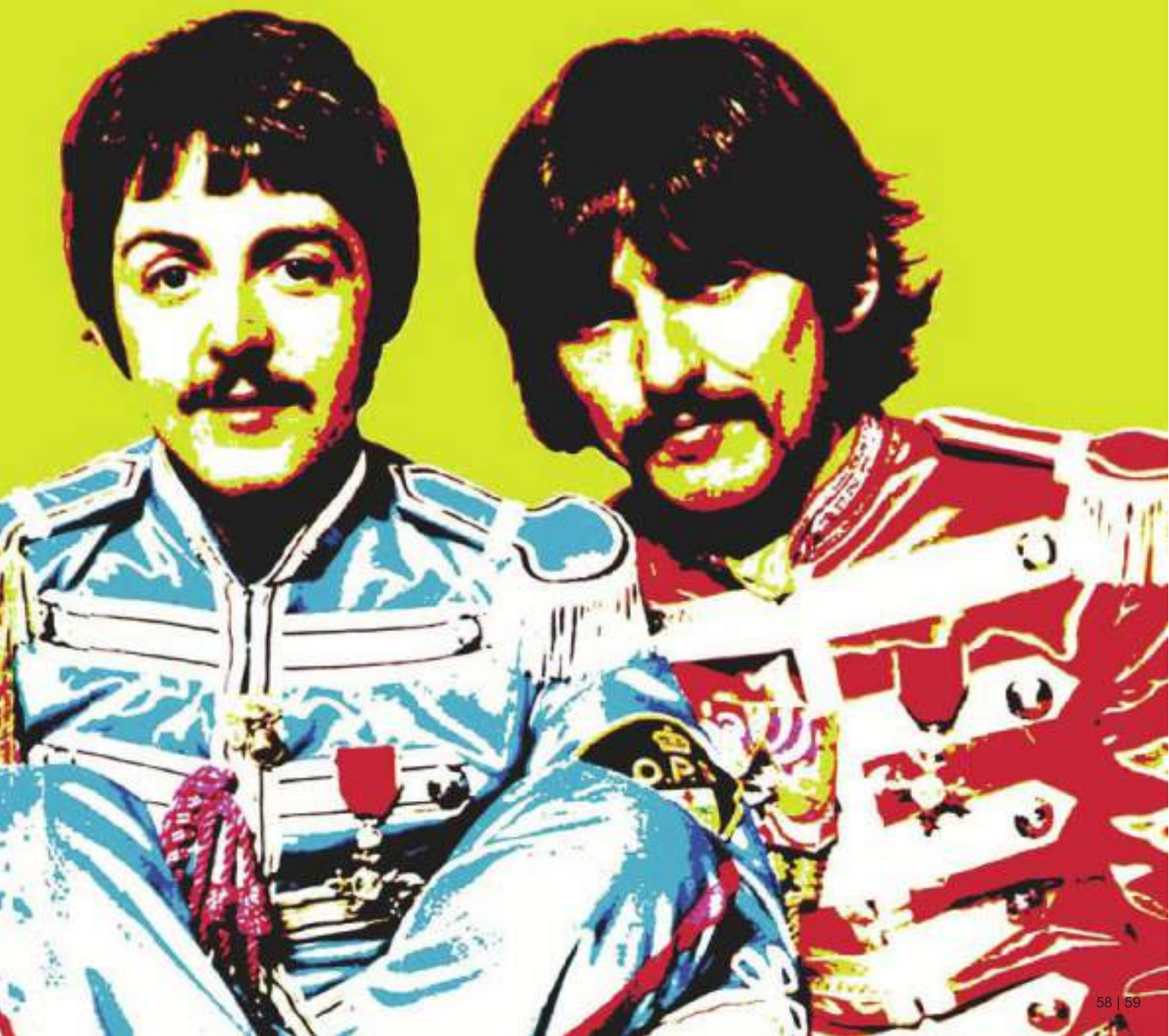

1960

Dècada dels 60 1960-1969

La dècada dels 60 comença amb dues noves pèrdues en el si de l'Asociación Mutual Layetana; al mes de maig desapareix un dels membres de la Junta Directiva, Enrique Piñeyro Queralt, Marquès de la Mesa de Asta, i a l'agost també ho fa el conseller Josep Mª Llobet Bosch, mutualista i cofundador de l'entitat.

A partir de 1961 la cobertura de les malalties professionals queda inclosa dins de l'assegurança d'accidents de treball; tanmateix, es crea el fons compensatori d'accidents de treball i malalties professionals. Aquests factors resulten determinants per a l'impuls que

rep el sector, que experimentarà un creixement significatiu en els anys següents.

L'Asociación Mutual de Seguros Layetana dona un pas més en el seu creixement amb la creació de gabinets tècnics de prevenció de riscos laborals; en la seva creació participen delegacions de treball, organitzacions sindicals i entitats asseguradores d'accidents de treball. L'objectiu d'aquesta iniciativa és l'establiment d'actituds i eines preventives dels accidents laborals. L'entitat s'incorpora aquest mateix any a l'Associació per a la Prevenció d'Accidents (APA), creada per les mútues amb la fita d'assolir els

objectius esmentats.

El 13 d'abril d'aquest mateix any, i per Decret del Ministeri de Treball, s'integren a l'assegurança d'accidents les malalties professionals.

El 1962 comença amb la presentació dels nous Estatuts de l'Asociación Mutual de Seguros Layetana, que són aprovats per Ordre ministerial el dia 17 de gener. Ben poc després, el dia 3 de febrer, una nova ordre aprova el Reglament del ram d'accidents de treball.

SALVADOR OLIVERAS PERELLÓ

Director mèdic d'Asociación
Mutual Layetana i de Mútua Intercomarcal

A Barcelona, a cavall entre les instal·lacions a la Gran Via i la Clínica Layetana, va començar la seva trajectòria a l'Asociación Mutual Layetana l'any 1963. Recorda que la medicina era més senzilla en aquella època i que les empreses associades eren de caire més familiar. Traumatòleg de formació, per a ell el dia a dia consistia a atendre fractures de mans, canells, cames, turmells i, sobretot, atendre nombroses lumbàlgies; però d'entre tots els casos que va veure durant la seva trajectòria recorda especialment un accident en què un treballador va caure sobre una serra circular. L'Oliveras mateix en podria haver estat un dels pacients, perquè explica que una vegada l'ascensor de la Clínica es va despenjar amb ell a dins, tot i que no va tenir majors conseqüències. Va exercir la seva tasca professional entre la Clínica Layetana i el dispensari que llavors es trobava a Gran Via amb General Mitre. Fou director mèdic de la Federació de Boxa, així com del RCD Espanyol, on va desenvolupar la seva tasca fins que es va jubilar fa dos anys; durant el període entre 1950 y 1960, tant boxadors com futbolistes acudien a l'Asociación Mutual Layetana; com a anècdota ens explica que, anys enrere, venien futbolistes del RCD Espanyol perquè els punxés ell a l'hora de realitzar infiltracions, perquè el metge que tenien al club els feia més mal. Després de tots els seus anys d'exercici professional conserva amistsats en el sí de la Mútua i un vincle molt estret amb alguns membres del RCD Espanyol.

A photograph of a building under construction, showing a concrete frame with rebar. In the foreground, a teal sign is attached to a brick wall. The sign has white text that reads 'EN CONSTRUCCIÓ' in large letters, and 'CENTRE HOSPITALARI DE MANRESA 1969' in smaller letters below it. The background shows the skeletal structure of a multi-story building against a clear sky.

**EN
CONSTRUCCIÓ**

***CENTRE HOSPITALARI DE MANRESA
1969***

La Mutua Manresana de Seguros Sociales experimenta un nou creixement el 1963 amb l'absorció de la Mutualidad de Patronos del Ramo de la Madera de Manresa y su Comarca, que s'havia constituït l'any 1940. Simeó Ubach Molleví, que més endavant serà un dels grans impulsors d'algunes iniciatives històriques per a la Mutua Manresana de Seguros Sociales, assumeix la presidència de l'entitat en substitució de Joan Baptista.

El Ministeri aprova la Llei de bases d'ordenació de la Seguretat Social; aquesta estableix que a 31 de desembre de 1965 cessarà el règim de funcionament que regeix en aquells moments i que, en un termini de dos anys, se'n publicaran els textos articulats

de desenvolupament. La incidència en la gestió de les assegurances d'accidents de treball queda supeditada a les mutualitats patronals que s'autoritzin a tal efecte i en queden excloses les entitats d'assegurances. Des d'aquest moment es prohibeix l'actuació de les companyies privades d'assegurances en l'àmbit dels accidents de treball, per incompatibilitat entre les finalitats de la Seguretat Social i l'ànim de lucre d'aquestes entitats mercantils.

Un dels mutualistes col·laborador en les activitats de l'Asociación Mutual de Seguros Layetana des de la seva fundació, i president de l'entitat fins a la fi dels seus dies, el senyor Amado Casajuana Pfeiffer, mor el 9 de setembre de

1964. Es nomena com a nou president Saturnino Oliver Gras, que era el vicepresident fins al citat nomenament, i es faculta Cayetano Vilella Puig en el seu lloc. Com a nou conseller es nomena Amado Casajuana Cañellas, fill del president difunt.

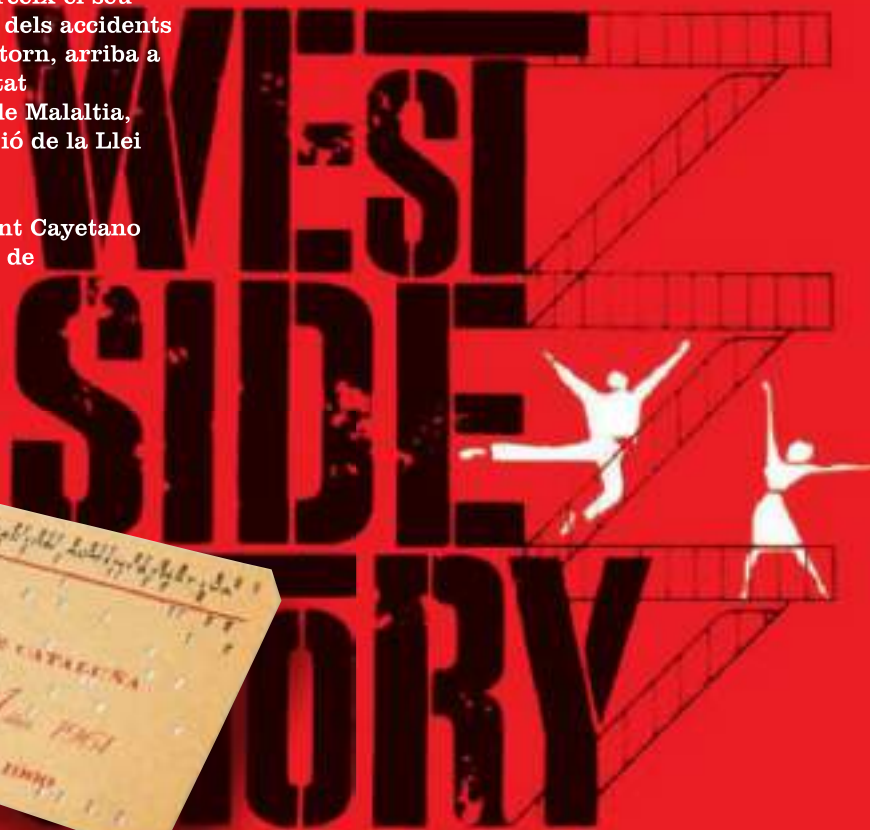
La Junta Directiva de l'Asociación Mutual de Seguros Layetana decideix, el 30 de març de 1965, la incorporació de l'entitat al Centro Mutual para la Rehabilitación de Accidentes de Trabajo (CMR), ubicat a Sant Cugat del Vallès; aquest ampli centre disposa dels mitjans necessaris per a la rehabilitació i la formació ocupacional dels treballadors amb discapacitats físiques derivades d'accidents de gravetat.

L'any 1966 suposa un punt d'inflexió per al sector de les mútues. Cal destacar en aquest període l'aprovació per Reial decret de 21 d'abril del text articulat de la Llei de bases de la Seguretat Social, que defineix les mútues com a entitats privades col·laboradores en la gestió de la Seguretat Social. Són considerades associacions voluntàries d'empresaris privats, degudament autoritzades i constituïdes, amb l'únic objecte de contribuir a la gestió de les contingències professionals i que reparteixen les despeses mitjançant el pagament d'una prima al seu càrrec exclusiu.

L'Associació Mutual de Seguros Layetana exerceix el seu dret d'opció per continuar realitzant la gestió dels accidents de treball i les malalties professionals. Al seu torn, arriba a la seva fi la col·laboració prestada com a Entitat Col·laboradora de l'Assegurança Obligatòria de Malaltia, una funció que exercia des de 1944 en aplicació de la Llei de bases de la Seguretat Social.

Abans de la fi d'aquest any mor el vicepresident Cayetano Vilella Puig, un altre dels membres fundadors de l'Associació Mutual de Seguros Laietana.

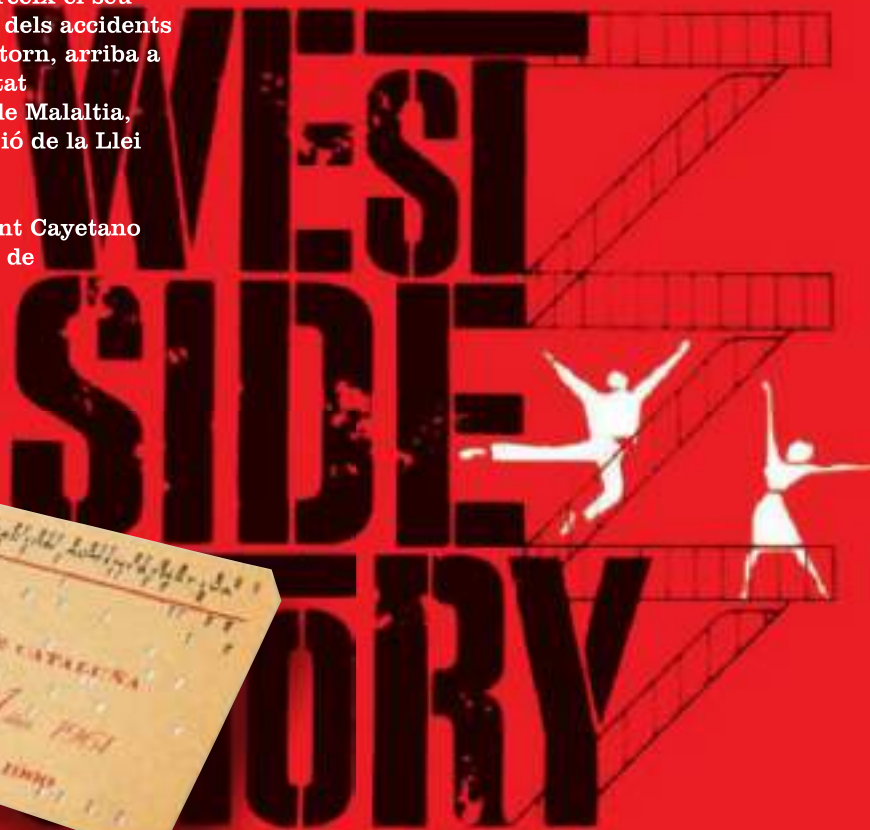

L'any 1966 suposa un punt d'inflexió per al sector de les mútues. Cal destacar en aquest període l'aprovació per Reial decret de 21 d'abril del text articulat de la Llei de bases de la Seguretat Social, que defineix les mútues com a entitats privades col·laboradores en la gestió de la Seguretat Social. Són considerades associacions voluntàries d'empresaris privats, degudament autoritzades i constituïdes, amb l'únic objecte de contribuir a la gestió de les contingències professionals i que reparteixen les despeses mitjançant el pagament d'una prima al seu càrrec exclusiu.

L'Associació Mutua de Seguros Layetana exerceix el seu dret d'opció per continuar realitzant la gestió dels accidents de treball i les malalties professionals. Al seu torn, arriba a la seva fi la col·laboració prestada com a Entitat Col·laboradora de l'Assegurança Obligatòria de Malaltia, una funció que exercia des de 1944 en aplicació de la Llei de bases de la Seguretat Social.

Abans de la fi d'aquest any mor el vicepresident Cayetano Vilella Puig, un altre dels membres fundadors de l'Associació Mutua de Seguros Layetana.

És durant l'any 1969 que Mutua Manresana de Seguros Sociales, sota la direcció de Simeó Ubach Molleví, emprèn una nova etapa. Emparant-se en una disposició oficial de la Direcció General de Previsió de 24 de setembre, el dia 4 d'octubre estableix els acords sobre la creació del Centre Hospitalari de Manresa, un projecte que quedaria fonamentat definitivament durant una Assemblea General a primers de l'any següent.

L'objectiu del Centre Hospitalari de Manresa és ambiciós: més enllà dels serveis clínics i complementaris, s'hi volen incloure també serveis de prevenció d'accidents, reconeixements mèdics i rehabilitació d'accidentats.

En aquells moments la Mutua Manresana és regida per Simeó Ubach com a president, Albert Torra i Josep Sauret com a vicepresidents, Manuel Seoane com a secretari, Josep Sarrió com a vicesecretari, Josep Cors com a tesorero, Emili Pujol com a comptador, Josep Calmet com a director i Jaume Francitorra, Miquel Sala, Fermí Puigdel·lívol, Albert Bargay, Manel Pujol, Joan Franch i Joan A. Pusó com a vocals.

Per tal de donar continuïtat a l'esperit de protecció dels seus associats, la Mutua encarrega els treballs d'estructura i instal·lacions generals a empreses mutualistes; tot i així, el projecte s'enfronta a importants dificultats econòmiques des d'un bon principi.

L'Asociación Mutua de Seguros Layetana, per imperatiu legal, ha de canviar la seva denominació fundacional per la d'Asociación Mutua Layetana, Mutua Patronal de Accidentes de Trabajo nº 39. El 7 de maig mor el membre de la Junta i cofundador de l'entitat Josep Heredia Valls.

El Centre Mutua de Rehabilitació és compartit en aquests moments per 48 mútues. A causa del volum de la seva activitat s'adquireixen 18 hectàrees del terme municipal de Sant Cugat del Vallès per dur-hi a terme la construcció de noves instal·lacions.

